

[Breckmann]

Jeg blev lidt bedrøvet over den beskrivelse, som udenrigsministeren gav af de sortes forhold i Sydafrika, og jeg vil bare herfra spørge udenrigsministeren, om den politik, som blev skitseret lige forinden fra regeringens side, bygger på statistiske eller faktiske oplysninger, der beviser, at levestandard og politiske forhold i Sydafrika er værre for flertallet af befolkningen end forholdene i de øvrige afrikanske lande. Hvis dette ikke måtte være tilfældet, hvorfor har man så valgt fra den danske regerings side at foretage en selektiv afstraffelse rent udenrigspolitisk? Hvorfor har man så kun udvalgt Sydafrika af alle de 120 lande i verden, der ikke ved, hvad demokrati eller almindelig valgret er? Hvorfor har man valgt dette land ud til almindelig afstraffelse med sanktioner og boykot?

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Jeg er glad for, at hr. Breckmann med det samme tager fat på dette meget vigtige og principielle spørgsmål, så jeg får mulighed for at svare på det.

Der er grund til at blive, som hr. Breckmann vist sagde det, sørgmodig over den beskrivelse af befolkningsflertallets situation, som jeg har givet her, og jeg vil gerne understrege, at det, jeg talte om, ikke var levestandarden sammenlignet med levestandarden i andre lande. Det, jeg talte om, var de politiske forhold, og når hr. Breckmann så stiller spørgsmålet: hvorfor piller vi lige dette enkelte land ud til særbehandling, har det en ganske klar baggrund, nemlig den, at Sydafrika i modsætning til andre lande, som vi måske heller ikke bryder os om, adskiller sig fra disse ved som det eneste land i verden at have et politisk system, en grundlov, der bygger på raceadskillelse, og som dermed klart er i strid med verdenssamfundets regler, altså de regler i FN, som Danmark og andre lande har tilsluttet sig.

Sydafrika står dermed som det eneste land i en særlig situation. Det er derfor, det også i overensstemmelse med vedtagelserne i verdensorganisationen skal underkastes en særlig behandling.

(Kort bemærkning).

Breckmann (Fær.):

Jeg vil takke udenrigsministeren for hans forklaring. Den har dog efter min opfattelse den lille brist, at den form for apartheid, der forekommer i Sydafrika, endda med en hollandsk glosebenvælnelse, vel ikke er så forfærdelig forskellig fra den slags apartheid, der forekommer f.eks. i et land som Libanon, hvor forskellige muslimske sekter nægter hinanden politisk indflydelse og dræber hinanden, fordi de ikke ønsker modpartens politiske medindflydelse. Vi kan tage et land som Indien, hvor der er millioner af kasteløse, der nægtes både økonomisk, social og politisk medindflydelse. Vi kan tage samtlige afrikanske stater, hvor vi ikke kan se den store forskel, i hvert fald ikke på hudfarven, men hvor man mellem stammerne fører voldsomme krige, og det må vel også betegnes som en slags berøvelse af politiske og økonomiske muligheder for en stor del af befolkningen af racemæssige eller stammemæssige grunde. Men som sagt, jeg vil give udenrigsministeren medhold i, at det er sværere at se forskellen på en mdebele og en shona end på en hvid sydafrikaner og en sort sydafrikaner.

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Jeg forstår godt hr. Breckmanns argumentation. Det er en, man tit støder på, og man kan da også sige om en lang række andre lande, at dér er forholdene mindst lige så slemme, ja, man kunne såmænd finde steder, hvor de umiddelbart synes at være værre. Jeg kunne da føje adskillige lande til den korte liste, hr. Breckmann kom med. Jeg vil dog ikke skrive under på det helt generelle billede, der blev givet af de afrikanske stater. Det er faktisk lykkedes ganske mange steder på imponerende kort tid at få indrettet sig på en måde, der måske ikke er, som vi gerne vil have det her i landet, men som nærmer sig det, så jeg vil advare imod, at man alt for firkantet skubber alle afrikanske lande ind i én og samme kasse.

Vi kunne nævne mange lande og sige, at dér er forholdene så og så forfærdelige, at dér behandler de og de majoritetsgrupper en minoritetsgruppe på en forfærdelig måde, men det ændrer stadig væk ikke ved det, hr. Breckmann, at Sydafrika er noget ganske særligt, fordi det dér er et led i landets konstitution, i landets grundlov, at man har raceadskillelse som princip. Det finder man ikke